

РЕШЕНИЕ

№ 908

гр. София, 13.02.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 55 състав,
в публично заседание на 24.01.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Диана Стамболова

при участието на секретаря Антонина Бикова, като разгледа дело номер **5965** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ вр. чл. 220 от Закон за митниците /ЗМ/ и чл. 44 от Регламент на Европейския парламент и на Съвета (ЕС) № 952/2013 г. за създаване на Митнически кодекс на Съюза (Регламент 952/2013). Образувано е по жалба от „Порта Дорс Полша“ – ЕООД - [населено място], представлявано от Н. Г. срещу Решение № 32-176981/ 31.05.2022г. на Директора на ТД „Митница Б.“. С жалбата се релевират основания за незаконосъобразност на оспорвания административен акт по чл. 146, т. 3, т. 4, и т. 5 от АПК, а именно: съществени нарушения на административнопроизводствените правила при издаването му, противоречие с материалния закон и при несъответствие с целта на закона. Жалбоподателят излага, че оспорваният е представил пред компетентните митнически органи всички необходими документи, доказващи реално платената договорена цена на внесената стока, което е основание за прилагане на чл. 70, пар. 1 от Регламент 952/2013 г. на Европейския парламент и Съвета за приемана на Митнически кодекс на Съюза (М.). Твърди, че в хода на административното производство е допуснато съществено нарушение на административно-производствените правила, защото не е бил уведомен за конкретните мотиви и основания за оспорване на договорната стойност на стоката. Липсват реални мотиви за неприемането на декларираните данни в декларацията, а само съмнения, породени от информация, публикувана в сайта <https://autoauctions.io/> и Invoice от 01.07.2020г. между две чуждестранни дружества. Моли за отмяна на

обжалвания административен акт.

В съдебно заседание и по съществуто на спора, жалбоподателят, редовно призован, се представлява от процесуален представител адв. В., която поддържа жалбата по съображения, изложени в същата. Претендира се присъждане на разноски по представен списък.

Ответната страна - Директор на Териториална дирекция „Митница Б.“, редовно призован, не се представлява, с писмено становище оспорва жалбата като неоснователна.

Административен съд София - град, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

На 01.09.2020 г. в МБ Свободна зона Б. е приета МД с MRN 20BG001008024110R9/01.09.2020 г. с декларатор в ел. д. 3/18 и вносител в ел. д. 3/15 „Порта Дорс Полша“ – ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя Н. Г., и пряк представител в ел. д. 3/19 и ел. д. 3/21 „МИРАМАР“ ООД, ЕИК[ЕИК] за режим допускане за свободно обращение на стока с описание в ел.д. № 6/8 „употребяван пътнически автомобил - катастрофирал, марка: LAMBORGHINI, модел: ШиБ ТНITURUS, първа регистрация: 01.01.2019г., цвят: 0, Р. обем: 4000, Д-тел: няма данни, шаси: ZPBUA1ZL3KLA05995.

На база декларираните данни, към датата на приемане на МД размерът на митническата стойност за нея е определен съгласно разпоредбата на чл. 70, § 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г., а именно на база договорната стойност, тоест действително платената или подлежащата на плащане цена на стоката при продажбата ѝ за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост. Декларираното условие на доставка е „ FOB - Ф. — борд “. Към митническата декларация е приложен Sales Receipt/ BILL OF SALE от 29.06.2020 г. между State farm insurance и Porta doors Poland LTD.

Митническата стойност за стоката определена, на база декларираните за нея елементи: цена на автомобила съгласно приложена фактура – 32388 USD; Преизчислена в BGN декларирана цена на стоката – 53084,26 BGN; Разходи, прибавени към цената на стоката на основание чл. 71, пар. 1, б. д, подб. I от Регламент ЕС № 952/2013г. – 828, 32 лв.; митническа стойност – 53912,58 лв. Определените, взети под отчет и заплатени вземания са следните: мито - 5391.26 лв. и ДДС-11900.77 лв.

Извършена е проверка, в която митническият орган е анализирал наличната информация за автомобил със същите характеристики и идентичен VIN (номер на шаси). На електронната страница <https://autoauctions.io> е открита информация за обявена продажна цена на аукцион с дата 26 юни 2020 г. със статус „продадена“ (SOLD) за автомобил със същия VIN (номер на шаси) ZPBUA1ZL3KLA05995 в страната на износа, с публикувана продажна цена в размер на 117000,00 USD, а декларираната пред митническите органи цена в размер на 32388,00 USD при допускане за свободно обращение.

След извършен обобщен анализ на данните на митнически декларации в MIS3A за режим допускане за свободно обращение и режим транзит на автомобили от позиция КН 8703, с държава на изпращане САЩ или К. за периода 01.06.2019г. до 01.06.2021г. са извършени констатации, които са обективирани в Доклад рег. № 32-208102/30.06.2021г./листи 106-120 от делото/, съгласно който са налице

основателни съмнения относно декларираната митническа стойност за режим допускане за свободно обращение (в т.ч. договорната цена и елементите, които се прибавят към нея) за автомобилите, за които са намерени данни за последна продажна цена в страната на износа.

Въз основа на горесцитирания доклад, директорът на ТД Митница Б. е издал Заповед № ЗТД-1000-451/06.07.2021г., с която е наредил на основание чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 за създаване на Митнически кодекс на Съюза и чл.84, ал.1, т.1 от Закона за митниците да бъде извършен последващ контрол на митнически декларации за деклариране на автомобили от позиция 8703, изпратени от САЩ или К. за режим допускане за свободно обращение, приети в периода 01.06.2019г. до 01.06.2021г.

С писмо с рег. № 32-273998 от 26.08.2021 г. (л. 164-165 от делото) заместник-директора на Агенция „Митници“ към митническото аташе към Посолството на САЩ в С., е отправено искане за съдействие до Д. на САЩ по вътрешна сигурност, Митници и гранична защита, за предоставяне на информация и документи по отношение на допуснати за свободно обръщение в Република България моторни превозни средства от САЩ, за които има подозрения, че са декларирани на занижена митническа стойност в ТД Митница Б..

Митническата администрация на САЩ предоставя в отговор списък с автомобили с посочена декларирана стойност при износ на автомобилите и по отношение на процесния лек автомобил марка LAMBORGHINI, модел URUS, с номер на шаси ZPBUA1ZL3KLA05995, допуснат за свободно обращение с митническа декларация MPH 20BG001008024110R9, американските власти са предоставили: фактура (Invoice) от 01.07.2020 г. на стойност 170753.00 USD, с продавач STATE FARM INSURANCE и член/ участник в търга (member) GLOBAL AUTO EXCHANGE LLC, както и същия SALVAGE CERTIFICATE от 15.06.2020 г. за автомобил с VIN ZPBUA1ZL3KLA05995 като собственик е посочен STATE FARM INSURANCE и отразен последващ купувач GLOBAL AUTO EXCHANGE LLC.

Във връзка с установеното и основание чл. 48 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. и чл. 84, ал. 1, т. 1 от ЗМ, с писмо до дружеството рег. № 32-335106/22.10.2021г. административният орган е изискал доказателства в потвърждение на декларираните цени, извършените плащания във връзка със стоката (договори, кореспонденция, заявки, поръчки, извлечения от хронологичен счетоводен регистър, първични счетоводни документи), както и писмени обяснения от представители на дружеството. В отговор от дружеството-жалбоподател „Порта Дорс Полша“ – ЕООД са предоставили: банкови извлечения, доказващи плащания на ДДС и мито; банков превод за сумата от 32388,00 USD към Copart Inc. от 29.06.2020г.; Bill of Sale от 29.06.2020г. - приложен към МД; Salvage Certificate - приложен към МД; аналитична хронологична ведомост и Фактура за международен транспорт и терминални разходи - приложена към МД.

След проверка на приложените към митническата декларация и допълнително представените документи е установено, че не са налице доказателства в подкрепа на точността на декларираната цена съгласно приложената фактура, като напр. договори, поръчки, оферти, кореспонденция или др. подобни предшествващи сделката. Приложеният към митническата декларация Bill of Sale № 8811/11.05.2020г. не съдържа всички необходими реквизити, удостоверяващи договорните условия по сделката като: условие на плащане, начин и срок на плащане, клаузи при

неизпълнение или др. и същата не може да служи в подкрепа на декларираните данни в МД относно митническата стойност.

Резултатът от проверката е обективиран в докладна записка рег. № 32-175230/31.05.2022г. от старши инспектор в МБ „Свободна зона Б.“, в ТД Митница Б., и е направено предложение до директора на ТД Митница Б. да се пристъпи към издаване на решение.

Във връзка с горното, с обжалваното Решение №32-176981/31.05.2022г. на Директора на ТД „Митница Б.“ се правят корекции на данни за стоката, поставена под режим допускане за свободно обращение с МД с MRN 20BG001008024110R9/01.09.2020г., като е определена митническа стойност в размер на 280 694, 19 лв., вносно митническо задължение в размер на 28 069,42 лв. Определено е вносно мито в размер на 22 678,16 лв и на ДДС в размер на 49 891,95 лв., общо 72 570,11 лв., считано от датата на приемане на митническата декларация, а именно 01.09.2020г.

Съдът, след преценка на събраните по делото доказателства по отделно и в съвкупност и съобразявайки доводите на страните, приема от правна страна следното: Жалбата е подадена в законоустановения срок от лице с правен интерес и е насочена срещу годин за обжалване административен акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество, е основателна.

Обжалваният административен акт е издаден от компетентен административен орган, по аргумент от чл. 19, ал. 7 от ЗМ. Съгласно тази норма, за целите на прилагане на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. решения, взети без предварително заявление, се издават от началника на митницата, където са възникнали фактите и обстоятелствата, изискващи вземането на решение. Разпоредбата на чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. указва, че освен когато даден митнически орган действа като правораздавателен орган, разпоредбите на чл. 22 §§ 4, 5, 6 и 7, чл. 23, § 3 и чл. 26, чл. 27 и чл. 28, се прилагат и за решения, взети от митническите органи, без съответното лице да е подало предварително заявление. Следователно, оспореното решение на директора на ТД Митница Б. в Агенция Митници, е издадено от компетентен административен орган, в границите на неговата териториална и материалноправна компетентност, съобразно чл. 101, § 1 и чл. 29 от Регламент (ЕС) № 952/2013 г. (М.) във връзка с чл. 19, ал. 1 и чл. 15, ал. 2, т. 8 от ЗМ във връзка с чл. 5, т. 39 от Регламент № 952/2013 г., съобразно предоставените му правомощия.

Оспореният административен акт е обективиран в изискуемата писмена форма и е мотивиран от фактическа и правна страна.

Настоящият съдебен състав намира, че не е допуснато съществено процесуално нарушение при издаване на оспореното решение извън срока за издаване на актовете, който срок, дефиниран в чл. 196 ал. 1 от ЗМ (чл. 22, § 2 от Регламент № 952/2013 г.) е приет за неприложим за решения, които се вземат без предварително заявление.

При издаването на оспореното решение са допуснати обаче, други съществени нарушения на административнопроизводствените правила, както и нарушение на приложимия материален закон, поради което то се явява незаконосъобразно.

Спорът е правен и е за това, дали са налице основанията за неприемане на декларираната договорна стойност, т. е. налице ли са "основателни съмнения" по смисъла на чл. 140 § 2 от Регламент/ЕС/ № 2015/2447 и спазена ли е процедурата по чл. 141 от същия Регламент във връзка с чл. 71 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. за определяне на митническата стойност по процесния внос, съобразно договорната стойност на стоката.

Въз основа на установените по делото факти и изложените в решението на митническия орган мотиви, в настоящия спор е необходимо на първо място да се провери дали съмненията на митническия орган са основателни като предпоставка за това да пристъпи към прилагане на вторичните методи за определяне на митническата стойност, регламентирани в чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013г. /т. 36 от решение на СЕС от 16 юни 2016 по дело C-291/15, EURO 2004 Hungary Kft/. В тази връзка следва да бъде съобразено, че правната уредба на Европейския съюз относно митническото остойностяване цели да установи справедлива, еднообразна и неутрална система, която изключва използването на произволно определени или фиктивни митнически стойности/в този смисъл Решение от 19 март 2009 г., Mitsui & Co. Deutschland, C-256/07, т. 20; Решение от 15 юли 2010 г., Gaston Schul, C-354/09/. Съгласно чл. 70 § 1 и § 2 Регламент/ЕС/ № 952/2013г. на Европейския парламент и на Съвета от 9 октомври 2013 година за създаване на Митнически кодекс на Съюза, базата за митническата стойност на стоките е договорната стойност, т. е. действително платената или подлежащата на плащане цена на стоките при продажбата им за износ с местоназначение в митническата територия на Съюза, коригирана при необходимост, като действително платената или подлежащата на плащане цена е общата сума, която купувачът е платил или трябва да плати на продавача или която купувачът е платил или трябва да плати на трета страна в полза на продавача за внасяните стоки, и включва всички суми, които са платени или трябва да бъдат платени като условие за продажбата на внасяните стоки. Или иначе казано, митническата стойност трябва да отразява реалната икономическа стойност на внасената стока и да отчита всички елементи на стоката, които имат икономическа стойност/така Решение от 16 ноември 2006 г., Compaq Computer International Corporation, C-306/04, т. 20/. А когато митническата стойност не може да бъде определена по правилата на чл. 70 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., остойностяването на внасяните стоки се извършва по реда на чл. 74 от същия регламент при последователно прилагане на методите в чл. 74 § 2 букви а) до г), докато се стигне до първата от тези букви, по която може да се определи митническата стойност на стоките.

Съгласно чл. 74 § 3 от Регламент/ЕС/ № 952/2013г., когато митническата стойност не може да се определи съгласно параграф 1, тя се определя въз основа на наличните данни на митническата територия на Съюза, като се използват разумни способности, съответстващи на принципите и общите разпоредби на всяко едно от следните: Споразумението за прилагане на член VII от Общото споразумение за митата и търговията; член VII от Общото споразумение за митата и търговията; Глава 3 от Дял II на Регламент/ЕС/ № 952/2013г. Предвидените критерии се прилагат последователно и само, когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи следващото правило в установената поредност.

Когато митническите органи имат основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане цена по чл. 70 § 1 от Регламент/ЕС/ № 952/2013г., те могат да поискат от декларатора да представи допълнително информация – съгласно чл. 140 § 1 от Регламент/ЕС/ № 2015/2447/Регламента за изпълнение/, а ако съмненията им не отпаднат и след представяне на тази допълнителна информация, съгласно чл. 14, § 2 от Регламента за изпълнение, митническите органи могат да решат, че стойността на стоките не може да се определи по реда на чл. 70 § 1 от Регламент/ЕС/ № 952/2013г. В такива хипотези

следва да се приложат вторичните методи за определяне на митническата стойност по чл. 74 от Регламент /ЕС/ № 952/2013 г., като в тежест на митническите органи е при условията на приложимото общностно право да докажат основателността на съмненията и разликите в стойността, което може да обоснове увеличаване стойността на внасяните стоки.

Цитираните критерии за определяне на митническата стойност, са в отношение на субсидиарност и само когато митническата стойност не може да бъде определена чрез прилагането на дадено правило, следва да се приложи систематично следващото правило в установената поредност.

Съгласно чл. 141 § 1 от Регламента за изпълнение, при определяне на митническата стойност на внасяните стоки по реда на член 74, параграф 2, буква а) или б) от Кодекса се използва договорната стойност на идентични или сходни стоки, които са в продажба на същото търговско равнище и по същество в същите количества като стоките, чиято стойност се определя. Когато не може да се установи такава продажба, митническата стойност се определя, като се има предвид договорната стойност на идентични или сходни стоки, продавани на различно търговско равнище или в различни количества. Тази договорна стойност следва да се коригира, за да се вземат предвид разликите, дължащи се на търговското равнище и/или количествата. А съгласно чл. 141 § 2 от Регламента за изпълнение, се прави корекция, за да се вземат предвид значителните разлики в разходите и таксите между внесените стоки и въпросните идентични или сходни стоки, дължащи се на разликите в разстоянията и видовете транспорт.

Понятията "идентични стоки" и "сходни стоки" са дефинирани съответно в чл. 1 § 2, т. 4 и т. 14 от Регламента за изпълнение. Така, "идентични стоки" означава - в рамките на определянето на митническата стойност - стоките, произведени в същата държава, които са еднакви във всяко отношение, включително физическите им характеристики, качеството и репутацията им. Незначителните различия във външния вид не изключват стоките, които в друго отношение отговарят на определението, от третирането им като идентични. Съответно "сходни стоки" означава - в рамките на определянето на митническата стойност - стоки, произведени в същата държава, които, въпреки че не са еднакви във всяко отношение, имат подобни характеристики и подобни съставни материали, което им дава възможност да изпълняват същите функции и да бъдат взаимозаменяеми в търговско отношение; сред факторите, които определят дали стоките са сходни, са качеството на стоките, репутацията им и съществуването на търговска марка.

В обобщение на обсъдения правен режим следва да се заключи, че правомощието на митническите органи да отхвърлят договорната стойност на стоките по чл. 70 § 1 от Регламент/ЕС/ № 952/2013г. и да определят митническата стойност по методите, предвидени в чл. 74 от същия регламент възниква при наличието на основателни съмнения по смисъла на чл. 140 от Регламента за изпълнение, които подлежат на

доказване във всеки конкретен случай.

Независимо, че при митническото остойносттаване на стоките, приоритетна е договорната стойност по чл. 70 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., разпоредбата на чл. 140 § 1 от Регламента за изпълнение дава възможност на митническите органи при наличието на основателни съмнения дали декларираната договорна стойност представлява общата платена или подлежаща на плащане цена по чл. 70 § 1 от Регламент/ЕС/ № 952/2013г., да поискат от декларатора да предостави допълнителна информация. Ако и след предоставяне на тази допълнителна информация съмненията на митническите органи не отпаднат, то съгласно чл. 140 § 2 от Регламента за изпълнение, те могат да отхвърлят декларираната цена. Тежестта за доказване на наличието на основателни съмнения в този случай лежи върху митническите органи и е предпоставка за неприемането на декларираната митническа стойност.

В Решението по дело С- 263/06, т. 52 Съдът на ЕС разяснява, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална при процедурата по чл. 140 § 1 от Регламента за изпълнение, то съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани, а изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразена с възможностите му. Задължението за мотивиране на решението за стартиране на процедурата по чл. 140 от Регламента за изпълнение и впоследствие на решението за корекция, произтича от общото правило на чл. 22 § 7 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., изискващо митническите органи да мотивират всяко неблагоприятно за заявителя решение. Зачитането на правото на защита представлява основен принцип на правото на Съюза, който трябва да се прилага във всеки случай, когато административен орган възнамерява да приеме акт, увреждащ лицето, към което е насочен/в този смисъл Решение от 18 декември 2008 г., Sopropé, С-349/07, т. 36/. В рамките на процедурата по чл. 140 от Регламента за изпълнение гарантирането на този принцип изисква лицето да е надлежно уведомено за обстоятелствата, на които се основават съмненията и именно в тази връзка да е изискана обосновка на договорната стойност.

Съгласно правилото на чл. 22 § 7 от Регламент/ЕС/ № 952/2013 г., митническите органи имат задължението да мотивират всяко неблагоприятно за заявителя решение и именно мотивите имат за задача да създадат убеждение за правилността по определяне на различна митническа стойност от декларираната, въз основа на която възниква правното задължение за внасяне на допълнителни митни сборове.

В настоящия случай административният орган е определил различна от декларираната митническа стойност на стоката, като се е позовал на справка от база данни, поддържана от трето лице - <https://autoauctions.io>, без доказателства тези данни да са част от официален публичен регистър; да подлежат на съответен режим на съхранение и да имат характер на официален документ, т. е. на такъв, издаден от орган на власт или друг, упълномощен с правомощието орган, който да е оправомощен да съхранява, обработва и предоставя тези данни. При това положение настоящият съдебен състав намира, че ползваната от митническите органи справка има характер на частен документ, чиято доказателствена стойност следва да се цени съобразно съвкупния доказателствен материал.

Видно от приобщената по делото административна преписка, оспорващото дружество е предоставило всички документи, с които разполага и въз основа на които може да бъде направен категоричен извод относно твърдяната митническа стойност, т. е. оказала е необходимото съдействие за извършване на митническите формалности и контрол и още при първоначалното определяне на митническата стойност на стоката е представен Sales Receipt/Bill of Sale от 29.06.2020 г., (писмен превод от сертифициран преводач на л. 110-111 по делото) издадената касова бележка от State Farm Insurance във връзка с извършената между „Порта Дорс Полша“ – ЕООД и State Farm Insurance покупко-продажбата. При положение, че фактурата, издадена от State Farm Insurance не е оспорена по реда на чл. 193 от ГПК, същата има обвързваща съда материална доказателствена сила.

За удостоверяване правото на собственост върху автомобила от страна на продавача е представен и „SALVAGE CERTIFICATE OF TITLE“ (писмен превод от сертифициран преводач на л. 116-117 по делото). Представени са доказателства относно извършени плащания от купувача към продавача, но това автоматично не води до извода, възприет от административния орган, че е налице липса на данни, сведения, документи и информация, удостоверяващи цената по сделката, нито освобождава митническия орган, върху когото пада доказателствената тежест да докаже възникналите у него основателни съмнения, че декларираната стойност е по-висока.

При това положение създението на митническите органи, че това е договорната цена на стоката, се явява до толкова достоверно, колкото и отречената продажна цена по представената фактура. Иначе казано, при липсата на съпътстващи продажбата документи, които да доказват по несъмнен начин условията на продажбата, договорната и

заплатена/дължимата цена като условие за продажбата на внесената стока, подходът на митническия орган за определяне на нова митническа стойност по реда на чл. 70 от Регламент/ЕС/ № 952/2013г., се явява незаконосъобразен.

На следващо място, позоваването в обжалваното решение на фактура (Invoice) от 01.07.2020 г. на стойност 170753.00 USD, с продавач STATE FARM INSURANCE и член/ участник в търга (member) GLOBAL AUTO EXCHANGE LLC, и след прибавяне към нея на сумата за транспортни и други разходи по фактура № 44081/ 28.08.2020 г., изготвена между дружеството-жалбоподател и наетата от него транспортна фирма не се съдържа като метод за определяне на митническата стойност в разпоредбите на чл. 70, пар. 1 от Регламент (ЕС) № 952/2013г. В тази връзка следва да се отбележи, че това е допустимо единствено, когато се прилагат вторичните методи и резервният метод за остойностяване на стоката за митнически цели, посочени съответно в чл. 74, § 2 и § 3 от Регламент (ЕС) 952/2013 г. чрез извършване на съответни анализи и сравнения, каквито в случая липсват.

След като митническите органи са обосנוвали наличието на съмнения за цената на стоката, са дължали и необходимата грижа, за да установят действителната, респ. справедливата стойност на стоката. На това принципно положение е основана и процедурата по чл. 140 § 1 от Регламента за изпълнение, като се има предвид, че за да не изглежда намесата на администрацията непропорционална, съмненията в справедливостта на декларираната митническа стойност следва да са надлежно мотивирани и изисканата от декларатора допълнителна информация да е пряко свързана с тези съмнения и да е съобразено с възможностите му/арг. от Решение от 28 февруари 2008 г., Carboni, C-263/06q EU: C: 2008: 128, т. 52/. Зачитането на правото на защита е основен принцип на правото на Съюза, който принцип следва да се прилага във всеки случай, когато административен орган възнамерява да приеме акт, увреждащ лицето, към което е насочен/така Решение от 18 декември 2018 г., Soprop, C-349/07, EU: C: 2008: 746, т. 36/.

В тежест на митническия орган е да обоснове определената по чл. 141 § 1 от Регламента за изпълнение стойност на внасяните стоки. Лицата, които са адресати на решенията за неприемане на декларираната договорна стойност, следва да имат възможност да представят по надлежен и подходящ начин становището си досежно елементите, на които административният орган възнамерява да обоснове своето решение. За целта следва да е надлежно уведомен адресатът за обстоятелствата, на които се основават съмненията и именно в тази връзка да е изискана

обосновка на договорната стойност. Нарушаването на правото на изслушване е особено съществено процесуално нарушение и води до незаконосъобразност на постановеното решение/в този смисъл Решение от 13 март 2014 г., Глобал Транс Лоджистик, по обединени дела С – 29/13 и С – 30/13, ЕУ: С: 2014: 140, т. 49/.

Ето защо и по изложените съображения, съдът намира, че оспореното решение на Директора на ТД Митница Б. е неправилно, като постановено в нарушение на закона и следва да бъде отменено.

С оглед изхода на спора на оспорващия се дължат разноски. Такива са поискани своевременно, като са представени и съответните документи за реалността им, поради което съдът дължи присъждането им. Същите възлизат на обща стойност от 4450 лева, от които: 50 лева внесена държавна такса и 4400 лева платено възнаграждение за един адвокат, осъществил процесуалното представителство на оспорващия. Съдът намира, че заплатеното адвокатско възнаграждение не е прекомерно, на основание чл. 7, ал. 2, т. 4, във връзка с чл. 8, ал. 1 от Наредба №1 от 09.07.2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения и с оглед фактическата и правна сложност на спора и осъществения обем на предоставена процесуална защита.

Водим от горното и на основание чл. 220 от ЗМ, Административен Съд С. - град, III отделение, 55 състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение № 32-176981/31.05.2022 г. на Директора на ТД „Митница Б.“, с което се правят корекции на данни за стоката, поставена под режим допускане за свободно обращение с МД MRN 20BG001008024110R9/ 01.09.2020г.

ОСЪЖДА Териториална дирекция „Митница Б.“ към Агенция "Митници" да заплати на „Порта Дорс Полша“ – ЕООД, ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление: [населено място], [улица], представлявано от управителя Н. Г. сумата в размер на 4450 лева-съдебни разноски.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ:

